

Echtgescheiden en Vastgevochten

Een muziektheatervoorstelling

door

JOS HUIBERS

Geproduceerd door theatergroep Sping!

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ECHTGESCEIDEN EN VASTGEVOCHTEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOS HUIBERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **22** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Gezin 1:

Vader Bert
Moeder Christel
Marieke
Sterre

Gezin 2:

Vader Henk
Moeder Ingrid
Sam
Tess

Eva
Sara

Oma

Psycholoog 1
Psycholoog 2
Mediator
Leraar

Vriendin 1
Vriendin 2

Linda
Toosje

Emma
Charlotte

Dansgroep

DECOR:

Het decor is sober.

Rechtsachter (**RA**) op het podium staat een houten eettafel met vier of vijf eetkamerstoelen. Achter de tafel staat een steigerhouten plank recht omhoog waaraan een schilderij hangt, dat wisselt per voorstelling. Beide schilderijen tonen een kitscherige (liefdes)wens. 'Home is where your heart is', 'Zoals het klokje thuis tikt...' of gewoon een afbeelding van een groot hart. Door het schilderij te wisselen verandert de huiskamer van familie 1 (Moeder Christel Marieke Sterre) in familie 2 (Vader Henk Moeder Ingrid Sam Tess)

Linksachter (**LA**) het interieur van een oude, krappe caravan. Rond een smalle formicatafel vier zitplaatsen op bankjes. Wat plastic bekers, een primus, een gaslamp. Raampjes met gedateerde gordijnen

Voor op het podium zijn drie kleine steigerhouten bankjes geplaatst, zonder rugleuning, met twee zitplaatsen. Het middelste bankje staat ongeveer twee meter achter de twee voorste bankjes. Respectievelijk een bankje linksvoor (**LV**), rechtvoor (**RV**) en midden (**MV**)

Links, rechts en achter op het podium staan stoelen, waarop alle spelers zitten als zij niet in de scene zijn. Vanaf deze stoelen gaan zij zichtbaar op en af.

Het licht is neutraal en wit. Spots belichten beurtelings de (vijf) plekken waar de scenes zich afspelen. Licht contrasteert sterk met het stemmige (rood/paarse) licht van de (gedanste) Intermezzo's

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

SCENE 1

LV Marieke, Tess, **MV** Eva, Sara

MARIEKE: Ze zijn echtgescheiden of ze gaan het doen.

TESS: Echt?

MARIEKE: Ja.

TESS: Waarom?

MARIEKE: Dat is beter, zeggen ze, voor iedereen..

TESS: O.. niet leuk.

MARIEKE: Nee.. het is rot.. en ik vind het niet beter voor iedereen.. ik vind het niet beter voor mij. Of voor mijn zus.

TESS: En wat ga je nou doen?

MARIEKE: (*haalt schouders op*) Weet niet... in het weekend naar mijn vader... denk ik.

TESS: (*spottend*) Co-ouderschap.

MARIEKE: Zoiets.

TESS: Het is trouwens gewoon gescheiden, geen echtgescheiden.

MARIEKE: Maar ze waren getrouwd!

TESS: Echt?

MARIEKE: Ja.

EVA: Maar dan nog. Het is gewoon gescheiden. Echtgescheiden is gewoon geen woord.

Echtgescheiden. Dat slaat gewoon nergens op..

MARIEKE: Nou en? Dan heb ik gewoon een nieuw woord uitgevonden..

EVA: Ik zeg het alleen maar. Ik heb ervaring ja. Maar als jij je zo graag belachelijk wil maken, dan doe je je best maar..

TESS: Da-ag Eva.

EVA: Ja da-ag. *gaat af*

RV Sterre, Sam, **MV** Sara, Eva

STERRE: Wat is er met jou?

SAM: Niks... hoezo?

STERRE: Je bent... stil (*Sam haalt schouders op*) En je hebt nooit meer zin.

SAM: Waarin?

STERRE: Nergens in.

SAM: Ik ben.. eh... moe... vind bijna niks leuk.. op het ogenblik.. de laatste tijd.. het is een beetje .. leeg.. vanbinnen dan... snap je dat?

STERRE: Ja, ik snap het wel.

SAM: Gelukkig.

STERRE: Wat?

SAM: Dat je het snapt.

SARA: Oké... zullen we wat doen?

SAM: (*haalt schouders op*) Ik weet niet wat.

SARA: Pfff, wat zit jij moeilijk te doen, Sam. Jeetje mina, je wil nooit meer wat doen. Je zit je zo vreselijk aan te stellen om niks. Omdat je 'leegt bent vanbinnen..'

STERRE: Dat is toch niet niks.

SARA: Nou ik vind het niks..

SAM: Nou dan vind je dat toch..

SARA: Ja hoor. (*gaat af*)

LV Tess, Marieke

TESS: Wanneer gaan ze het doen?

MARIEKE: Heel snel.. nu.. mijn vader is al weg.. die woont nu ergens in een caravan.. en dan gaat de scheiding later. Daar gaan allerlei mensen over en allerlei andere dingen over het geld en zo en de hypotheek. Advocaten bijvoorbeeld en een mediator of zoiets, die zoeken dat dan uit.

TESS: Kut.

MARIEKE: Ja.. ze gingen het mij vertellen alsof ik een klein kind ben.. heel voorzichtig... alsof het allemaal mooier wordt als je het heel voorzichtig zegt.

TESS: Hoe dan?

MARIEKE: Nou, zo van.. ga eens zitten, lieve Marieke, papa en mama moeten je iets vertellen en dan dat ze heel veel van mij houden maar niet meer zo veel van elkaar en dat het beter is voor ons - voor mij en mijn zusje - als ze wat "meer afstand nemen" in plaats van "dat ze mekaar de tent uitvechten".

TESS: Heftig..

MARIEKE: Vind je? Ik vind het zo'n onzin. Het is net een slecht boek. Daar zeggen ze dat soort dingen precies zo.

TESS: Dat hebben ze misschien op de televisie gezien, dat je dat zo moet zeggen.

MARIEKE: Precies.. stom gedoe... ik haat ze.

01 Beter voor mij liedje (Marieke)

Ze zeggen dat het beter is
dat de liefde is verlept
de hunkering is weggeëbd
als een dief sloop ergernis
naar binnen in de nacht
Je merkt het niet, de eerste tijd
maar dan opeens is het een feit
ze hadden het ook niet verwacht

En alle leukigheid van toen
doet nu een wenkbrauw fronsen
en wat ooit het hart deed bonzen
ergert nu in geel en groen

Het is gedaan met de liefde
het is gedaan met ons thuis
de veiligheid die zo geriefde
die schuurt en rammelt nu als gruis
Wat altijd voor was is nu tegen
in boos geschreeuw of doodgezwegen
de zon verdoofd in wind en regen
en als zij zeggen, zeggen zij
dat het beter is voor mij
dat het beter is voor mij

RV Sam, Sterre

SAM: Ik haat ze.

STERRE: Wie?

SAM: Mijn ouders.

STERRE: Waarom?

SAM: Ze hebben altijd ruzie.

STERRE: Altijd?

SAM: Soms... vaak... bijna altijd.

STERRE: Erg.

SAM: Best wel.. ja, wel erg, ze schelden en ze gooien met de deur.

STERRE: Heftig..

SAM: Ze kunnen beter scheiden.

STERRE: Vind je?

SAM: Ja, maar ze blijven bij elkaar voor ons, zeggen ze - voor mijn zusje en mij. Dat vind ik zo belachelijk.. alsof dat leuk is voor ons.. of beter.

STERRE: Maar... scheiden is toch ook rot.. vind ik.

SAM: Ik vind van niet.. alles beter dan dit.. weet je, ze haten elkaar als de pest en daardoor haten ze eigenlijk alles. Ze vinden niks meer leuk, zijn altijd chagrijnig en als ze geen ruzie hebben dan zeggen ze niks. Ook niet tegen ons.

STERRE: Mm.. ik weet niet.

SCENE 2

RA Christel, Marieke, Sterre

CHRISTEL: Waarom maak je het nou zo moeilijk, Marieke. We hebben je het toch hartstikke goed uitgelegd.. Je zei dat je het begreep.. Het is voor mij ook moeilijk.. Ik ben 19 jaar getrouwd geweest met die man, je vader, ja.. Dat is echt heel erg moeilijk als dat opeens ophoudt. Daar mag je best een beetje rekening mee houden.

MARIEKE:

CHRISTEL: Waarom zeg je niks?

MARIEKE: (*haalt schouders op*) Ik weet niet wat.

CHRISTEL: Zie je dan niet hoe moeilijk het voor me is.. Ik heb er veel verdriet van.

MARIEKE: .. Jawel.

CHRISTEL: Nou dan... je moet me een beetje helpen.. Dat we ons hier samen met elkaar doorheen slaan. We moeten sterk zijn, allemaal.

MARIEKE: ...

CHRISTEL: Waarom zeg je niks?

MARIEKE: (*haalt schouders op*) Oké.

CHRISTEL: Dus dat hebben we afgesproken? ... Fijn, Ik ben blij dat ik zo veel steun aan je heb.... Trouwens, wil jij effe boodschappen doen. We hebben geen eieren meer en geen brood.

MARIEKE: Waarom ik? Ik heb huiswerk.

CHRISTEL: Ik trek het nu echt niet. Ik kan zo niet onder de mensen komen. Ik loop de hele dag te huilen.

MARIEKE: Ja maar, mam.. Kan Sterre niet effe gaan..

CHRISTEL: Alsjeblieft, Marieke.

STERRE: Ik ga wel mee.

CHRISTEL: Marieke?

MARIEKE: ... Oké. *(staan op gaan af)*

RALA *Christel, Bert*

CHRISTEL: *(belt)* Bert, met mij, moet je luisteren, jij moet de kinderen maar nemen het weekend.

BERT: Hier? In die caravan?

CHRISTEL: Ja, waarom niet. Ik heb tijd voor mezelf nodig. Ik voel me vreselijk opgesloten. Ik word er gek van.

BERT: Alletwee?

CHRISTEL: Ja, natuurlijk.

BERT: Dat gaat niet, dat past niet in die caravan. Er zit maar **een** bed in.

CHRISTEL: Daar had je maar aan moeten denken toen je ze kreeg.

BERT: Wat?

CHRISTEL: De kinderen.. Jij wilde met alle geweld twee kinderen.. Je kan toch wel een matrasje bijleggen of zo.

BERT: Weet je wel hoe klein zo'n caravan is?

CHRISTEL: Of een tentje.. Jezus man, zoek het maar uit.. Dat is jouw probleem, jij moest zo nodig in die caravan. Je had ook gewoon een huis kunnen huren.

BERT: Jeminee, Christel, moet dat nou zo?

CHRISTEL: Ja, dat moet zo. De kinderen hebben ook hun vader nodig. Net zo hard.. Dus je bedenkt maar wat.

BERT: *(zucht)* Dit is toch geen overleggen. Jij komt mij gewoon mededelen hoe jij het wil.

CHRISTEL: Het gaat om de kinderen, Bert, niet om mij. Ze vragen om hun vader. Ze willen je zien.

BERT: Net zei je dat jij tijd voor jezelf nodig had.

CHRISTEL: Dat is bijzaak Bert. Dit is een beetje vals, wat je nu doet.. Ik zie die kinderen hier.. ik zit ermee. Ik zie hoeveel verdriet ze hebben. Dus, zeg het maar.. hoe laat kan ik ze brengen?

BERT: *(zucht)* Goed dan.. 10 uur?

CHRISTEL: Oké. *legt neer, trekt grimas*

MARIEKE: *(komt terug met Sterre met brood en eieren)* Hoi.

CHRISTEL: *(ietwat aangedaan)* Dank je, fijn, je bent lief voor mama.. Trouwens.. jullie gaan het weekend naar papa..

MARIEKE: *(ongelovig, verbaasd)* Naar die caravan??

CHRISTEL: Ja, dat is toch leuk.

MARIEKE: Ik hou niet van kamperen, dat weet je.

CHRISTEL: Maar gelukkig hou je wel van je vader.. Hij vindt het heel fijn als jullie komen.. Hij zit er zo alleen.

MARIEKE: Ja, maar, in die caravan, dat is heel erg koud en krap...

CHRISTEL: Dat kan je toch wel voor hem over hebben.. hij heeft ook zo veel voor jou gedaan.

STERRE: Ik niet hoor, ik mocht bij Sam logeren.

CHRISTEL: Wat?

STERRE: Ik ga bij Sam logeren.

CHRISTEL: (*zucht*) Oh, shit, dat is waar ook.. dat stomme logeren ook altijd.. Kun je volgende week niet bij Sam logeren, dat komt beter uit.

STERRE: Nee.. mam, je hebt het beloofd.. het mocht..

CHRISTEL: Jeetje Sterre, je gedraagt je als een heel klein kind.

STERRE: En wat doe jij dan? ... En trouwens, **ik** ben een kind. Ik ga gewoon.

CHRISTEL: Nou dan ga je maar alleen, Marieke.. Oké?

MARIEKE:

CHRISTEL: Waarom zeg je niks?

MARIEKE: Ja, mam.

02 Gek word je ervan liedje (Moeder)

Ik denk wel eens: kan ik er tegen?
En doe ik wel genoeg mijn best
te veel gezegd of toch gezwezen
maar wie zorgt er voor de rest
Ik denk wel eens: kan ik het dragen?
En hou ik het wel op een rij?
Heb ik wel reden om te klagen
of ga ik aan mijzelf voorbij?

Gek word je ervan
Gek word je ervan
Het draait en duizelt daas
het tolt en tuimelt dwaas
Het is zo veel
Gek word je ervan
Gek word je ervan
Het vliegt, het vliegt
het vliegt me naar de keel

Ik had gedacht dat het zou helen
En dat het te begrijpen was
Dat het wat bracht, zoals zovelen
waarvan je had gehoord of las
Ik had gedacht: het zou bedaren
en dat het kabbelend zou zijn
Ik had gedacht: het zou verklaren
Ik had gedacht: ik houd het klein

Gek word je ervan
Gek word je ervan
Het draait en duizelt daas
het tolt en tuimelt dwaas
Het is zo veel
Gek word je ervan
Gek word je ervan
Het vliegt, het vliegt
het vliegt me naar de keel

SCENE 3

RA Sam, Ingrid

SAM: Waar is papa?

INGRID: Boven... *(Stilte)* Is er wat?

SAM: *(haalt schouders op)* Hebben jullie weer ruzie?

INGRID: Weer?? Je doet net of we altijd ruzie hebben..

SAM: Jullie hebben ook altijd ruzie.

INGRID: Nou, dat vind ik best wel meevallen.

SAM: Nou, ik dus niet... *(Stilte)* Maar het is dus zo... dat jullie ruzie hebben?

INGRID: Hou toch eens op met dat gezeur.

SAM: Ik zeur niet, ik vraag gewoon wat.

INGRID: Nou, Sam hou op. *(staat op)*

SAM: Mam..

INGRID: Wat is er?

SAM: Sterre mocht toch logeren het weekend?

INGRID: Wie zegt dat?

SAM: Jij!.. dat heb je beloofd!

INGRID: Hoe kom je daar nou bij. Je hebt het misschien gevraagd, maar ik heb niet gezegd dat het mocht..

SAM: Mama!.. Dit is gemeen, je hebt het beloofd.

INGRID: Het kan ook niet, nu, met deze sfeer in huis. Je vader loopt de hele dag te schelden en te doen.. dat is voor dat kind ook niet leuk, Sam.

SAM: Kunnen jullie dan niet eens **een** weekend normaal doen? Een weekend!

INGRID: .. Sorry, Sam, maar ik zie het echt niet zitten nu..

SAM: Ja maar mama, we hebben het al afgesproken, Sterre rekt er op. Wat moet ik dan zeggen?

INGRID: Zeg maar dat er plotseling iets tussen is gekomen, dat we plotseling naar iemand toe moeten of zo.

SAM: Ik vind het stom... ik vind het een vuile rotstreek.. *(boos)*

INGRID: En nou moet je echt ophouden, Sam, met dat gezeur en dat gezuig... ik heb nou wel iets anders aan mijn hoofd.. *loopt kamer uit (Sam boos, ellebogen op tafel, hoofd in handen, pruillip)*

SCENE 4

LV dansgroep, Marieke

Marieke zit alleen op bankje, dromerig, in zichzelf gekeerd, het licht verandert, de sfeer verandert, is het een droom?

Een lieflijke dans op lieflijke, zoete muziek, door in het wit geklede dansers. Ze reiken een hand naar Marieke, die in de dans stapt, voor even en vervolgens weer aarzelend op de bank gaat zitten. In deze intermezzo's zit steeds een strofe van steeds hetzelfde lied, aanvankelijk lieflijk, maar gaandeweg grimmiger getoonzet

Intermezzo dans liedje strofe 1

(op muziek 'Walk on the wild side' – Lou Reed?)

Hee lieve meid, kom je met ons mee
Op een heerlijk reisje naar de zee
Vind je dat geen leuk idee
Kom er maar bij en dan zingen wij
Wij zingen, hee schat
Dans met ons op het zandstrand
Zingen, hee Lief
Dans met ons op het zandstrand

(Langer tussenspel)

Het warme zand kietelt onze voeten
(En) de zon betovert ons met zomersproeten
Schrijven hartjes in het zand
Spelen samen hand in hand
We zingen, hee schat
Dans met ons op het zandstrand
Zingen, hee Lief
Dans met ons op het zandstrand
En een mooie meeuw zingt
Doo doo doo doo doo doo etc

(langer maken/herhalen meerstemmig met dans)

LV Tess, Marieke

TESS: Hee, Marieke... Marieke.. (wuijt..) Marieke!

MARIEKE: (schrikt 'wakker') Hoi

TESS: Waar was je?

MARIEKE: Even weg.. ik was in.. eh.. gedachten

TESS: En waar dacht je aan?

MARIEKE: Zomaar.. niks bijzonders.. het is een soort dromen.. een beetje.. fantaseren

TESS: Dagdromen?

MARIEKE: .. wat je wil.. ik vind het goed.. dagdromen, okee..

TESS: Over leuke dingen?

MARIEKE: Jaa.. over leuke dingen.. dat is het leuke van fantaseren en dromen. Daar ga je zelf over. Je kunt het zo leuk maken als je zelf wil.

TESS: En altijd mooi weer.

MARIEKE: Bijvoorbeeld.

TESS: En iedereen aardig.

MARIEKE: Ja, iedereen is altijd aardig... bijna altijd..

TESS: Tof.. dagdromen..

SCENE 5

MV Eva, Sara

EVA: Vind je niet?

SARA: Wat?

EVA: Dat Marieke zich aanstelt.

SARA: Waarover?

EVA: Dat haar ouders gescheiden zijn.

SARA: Oh dat.

EVA: Ze doet zo dramatisch, vind ik, ze loopt de halve dag te janken, alleen maar omdat haar ouders uit elkaar zijn. Alsof dat zo bijzonder is.

SARA: Ze wil gewoon aandacht..

EVA: Ja, d'r zijn zoveel ouders uit elkaar.

SARA: Iedereen wil aandacht.

EVA: Er zijn geloof ik meer ouders uit elkaar dan bij elkaar en dan gaan ze weer bij een ander en dan gaan ze ook weer uit elkaar. Ik ken iemand die al vier keer uit elkaar geweest is.

SARA: Zo-o, vier keer vind ik wel vaak.

EVA: Vind je?

SARA: Ja, vier keer wel.

EVA: Ja, eigenlijk wel, misschien.

SARA: Bij wie ben jij deze week? Bij je vader of je moeder?

EVA: Bij mijn moeder.

SARA: Alweer?

EVA: Ja, alweer. Ik wil niet meer naar mijn vader..

SARA: Waarom niet?

EVA: Hij heeft weer een nieuwe vriendin.

SARA: Oh..... Is ze niet leuk?

EVA: Ze is stom... ze doet net of ze mijn moeder is... ze doet net of ik drie ben... of ik gek ben... ze wil me elke keer dingen uitleggen die ik allang weet.. en dat mijn vader het ook niet gemakkelijk heeft.. superirritant.

SARA: Oh ja, dat is ECHT irri.. de vriendin van mijn vader doet dat ook.. weet je, die vrouw heeft zelf geen kinderen. Ze denkt dat kinderen een soort huisdieren zijn. Ze praat dan met zo'n stemmetje alsof ze het tegen een baby heeft of zo. Ze wil ook altijd spelletjes doen.. weet je wel, gezellig doen.. terwijl ik helemaal niet van spelletjes hou. En niet van gezelli..

EVA: Gezelli... (*steekt tong uit*)

SARA: Precies.. stom..

EVA: Zij heeft wel kinderen.. die van mijn vader.. die vrouw.. twee.. ze zijn verschrikkelijk.. braaf.. en ik moet van mijn vader persé leuk tegen ze doen.. en omdat die kinderen geen mobiel hebben, mag ik nu opeens ook mijn mobiel niet meer gebruiken.. als ik bij hem ben dan.. En ze mogen maar een half uur op de computer. **Per dag!!**

SARA: Serieus?? Neeee.. belachelijk.. oh, dan zou ik ook niet meer gaan..

EVA: Precies.

SARA: En heb je het goed gemaakt met je moeder dan?

EVA: nou.. een beetje.. ze heeft nu even geen vriend.. dan gaat het altijd wel. Dan zegt ze altijd: ik ben zo blij dat ik jou nog heb.. Maar ja, als ze volgende week weer een vriend heeft, dan roept ze weer de hele dag dat ze "nu eindelijk weet wat ze al die jaren gemist heeft."

SARA: Pfff, hihi..

EVA: Waarom lach je?

SARA: Dat zegt mijn moeder ook.. Dan zegt ze 'ik wil nooit meer een man', maar als er dan weer eentje aandacht aan haar besteedt, dan is ze meteen 'helemaal verliefd'. Dan staat ze zich altijd **zo vreselijk** aan te stellen.

EVA: hihi.. ze zijn allemaal hetzelfde.

SARA: Moeders... en vaders ook trouwens.

EVA: Ja, vaders ook, die zijn ook allemaal hetzelfde.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto